

og jeg tror nok at vide Bessed om, hvad der er sket — saa har Overbestyrelsen paa alle Punkter, hvor den ærede Minister ønsker holdt sig indenfor det rent Administrative, fuldt ud været ikke blot villig, men ogsaa i Stand til at give alle de Besvarelser og yde alle de Tjenester, som der er forlangt. Det, som den ærede Minister i sit første Foredrag forekom mig at sigte til, var Mangel paa tilstrækkelig Kommando fra Overbestyrelsens Side overfor de efter Ministeriets Mening den undergivne Kredse, og det var der, at jeg vilde oplyse den ærede Minister om, at en saadan Kommando kan ikke udøves, og den skal ikke heller udøves. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) maa jeg gjøre opmærksom paa, at naar han ikke vedblivende er paa det Reue med Grundene til Udtrædelsen, om det er Penge eller politiske Grunde, eller hvad det er, saa er det hans Sag og ikke min. Jeg tror saamænd gjerne, at de Foreninger, der traadte ud af Forbindelsen med Overbestyrelsen kunne have ondt ved nu at finde ud af, hvorfor de egentlig traadte ud. At Diskussionen har faaet et komisk Præg ved en Veilighed hvori det ærede Medlem har været Deltager, tror jeg gjerne, jeg har aldrig sagt Noget derimod. Naar det ærede Medlem imidlertid mener, at jeg skulde have omtalt, at der var noget komisk i Diskussionen, er det en Misforstaaelse fra hans Side. Det komiske, der har fundet Sted efter min Formening, laa ikke i Diskussionen, men i det, der skete, i Handlingen. Det skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa, men kun sige, at jeg ikke erindrer, at der blev vendt op og ned paa nogen Ting ved den Veilighed uden maaste, hvad der ligger temmelig udenfor denne Sag, paa det ærede Medlems egen Stilling til Skytteforeningerne. Hvorvidt det ærede Medlem har fundet dette morsomt eller ikke, det veed jeg ikke.

N. Andersen (Thisted Amts 3die Valgkreds): Jeg har kun en kort Bemærkning at gjøre angaaende Forslag under Nr. 34, som gaar ud paa at nægte en Bevilling paa 20,000 Kr. til en hele Landet omfattende Forening til Forsikring af Tab mod Søskade for Fiskerbaade og Fartøier. Jeg tror, at det vil være ødelæggende for mange Fiskere i vore Farvande, navnlig ved Vestkysten af Sjælland, om det høie Thing vilde følge det ærede Udvalgs Flertal paa dette Punkt. Det er nemlig en Kendsgjerning, at det saakaldte Rystfiskeri paa Vestkysten af Sjælland i de senere Aar har været om ikke i stærk saa dog i stadig Tilbagegang. Betingelserne for, at

Vestkystfiskerne kunne deltage i det store Fiskeri i Nordsøen, ere forskjelligte. Den første er selvfølgelig den, at der er de nødvendige Midler til Anskaffelse af søgaaende Fartøier, men dernæst at Betingelserne ere til Stede for, at disse Fartøier overhovedet kunne benyttes. Dertil tror jeg, man maa herregne det absolut Vigtigste og Kostbareste og Banskeligste, nemlig Havne, og dernæst, at der gives Foreninger hvori de, navnlig hvor særlige Havne ikke ere til Stede, kunne faae disse Fartøier forsikrede. Der er for Tiden, hvad der maaste er de Herrer bekendt som noget meget Glædeligt, en ikke ringe Bevægelse oppe blandt Fiskerne, til Dels ogsaa blandt dem paa Sjællands Vestkyst, hvilke Bestræbelser gaa i Retning af, at faae Andel i Storfiskeriet i Nordsøen. Der er for kort Tid siden fremkommet i Fiskeriselskabets Medlemsblad en engelsk Statistik over Værdien af Nordsø Fiskeriet for et Aar. Jeg tør ikke indestaa for Rigtigheden af denne Statistik, men den gif ud paa at godtgjøre, at Værdien beløb sig til ca. 350 Mill. Kr.; men af dette Beløb kom kun 50,000 Kr. de danske Fiskere til Gode. Det er et Misforhold, som vi ikke noksom kan beklage, at vi, som have en ganske fortrinlig, hæderlig og brav Fiskeribefolkning paa Sjællands Vestkyst lige fra Stagen til Esbjerg, ikke i høiere Grad have vidst at deltage i Udbyttet af denne, om ikke store Rigdomstilbe, saa dog uudtømmelige Erhvervstilbe, som Nordsøen er. Det er klart nok, at det store Spørgsmaal, Havnespørgsmaalet, det lader sig ikke løse i en Hast; men det Spørgsmaal, der kan løses, og hvis Løsning vil fremhjælpe i en ganske overordentlig Grad Anskaffelsen af søgaaende Fartøier, det er, at man opretter en Forening, hvori disse Fartøier kunne forsikres. Jeg tror, ligesom den ærede Minister, at Virkningen af den Foranstaltning, som jeg anser for i høi Grad lykkeligebringende for Rystbefolkningen, nemlig, at Staten mod Garanti af den paagældende Kommune udlaaner Midler til Anskaffelse af søgaaende Fartøier, kun vil være ringe, saalænge der ikke er Havne eller Foreninger, hvori Fartøier kunne forsikres. Jeg vil anbefale det høie Thing paa dette Punkt at gaa mod Finantsudvalgets Flertal, og jeg tør maaste saa meget mere gjøre mig noget Haab om, at dette skal lykkes, som det glædede mig at høre, at Udvalgets ærede Ordfører har erklæret, at Sagen i og for sig var god og værd at støtte, og at — hvis jeg forstod den ærede Ordfører ret — det egentlig var et Etiket Spørgsmaal, der stod til Dinder for, at man ikke allerede nu ved anden Behandling vilde gaa til Bevillingen,